

ข้อบังคับสัตวแพทยสภา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ
ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๖

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ต) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มี บพัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติ ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทยสภาจึงออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวน ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสัตวแพทยสภา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การสืบสวน หรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๖**”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
บททั่วไป

.....

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"การสืบสวน" หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งอนุกรรมการ จรรยาบรรณได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งการประพฤติผิด จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือประพฤติผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพ การประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

"การสอบสวน" หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการต่าง ๆ ทั้งหลายตามข้อบังคับว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งอนุกรรมการสอบสวนได้ทำไป เกี่ยวกับความผิดที่ กล่าวหาเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะได้ตัวผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือกระทำผิดตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตว แพทย์ เพื่อเสนอให้คณะกรรมการสัตวสภาวินิจฉัยชี้ขาด

"ผู้กล่าวหา" หมายความว่า บุคคลที่ได้รับความเสียหายได้กล่าวหาต่อสัตวแพทยสภาว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ใดประพฤตินิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือไม่ปฏิบัติภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทยสภา ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กล่าวหา

"ผู้กล่าวโทษ" หมายความว่า บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อสัตวแพทยสภาว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ใดประพฤตินิดตามจรรยาบรรณหรือประพฤตินิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามที่สัตวแพทยสภาได้กำหนด

"ผู้ร้องเรียน" หมายความว่า ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ

"ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ" หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

"เรื่องร้องเรียน" หมายความว่า เรื่องที่ผู้ร้องเรียนทำขึ้นเพื่อแจ้งการประพฤตินิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามมาตรา ๓๖ หรือประพฤตินิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามมาตรา ๓๕ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้หนึ่งผู้ใดต่อสัตวแพทยสภา

"เอกสาร วัตถุ" หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใดซึ่งทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข ผังหรือแผน แบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ถ่ายภาพหรือวิธีอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสัตวแพทยสภา

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสัตวแพทยสภา

"คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ" หมายความว่า อนุกรรมการจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ที่คณะกรรมการสัตวแพทยสภาแต่งตั้งตามกฎหมายวิชาชีพการสัตวแพทย์

"คณะอนุกรรมการสอบสวน" หมายความว่า อนุกรรมการสอบสวนที่คณะกรรมการสัตวแพทยสภาแต่งตั้งตามกฎหมายวิชาชีพการสัตวแพทย์

"สถานายกพิเศษ" หมายความว่า สถานายกพิเศษแห่งสัตวแพทยสภา

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณและคณะกรรมการสอบสวนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๕ ผู้ใดจะกล่าวหา หรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้หนึ่งผู้ใดว่าประพฤตินิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือประพฤตินิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ และ ข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ให้ทำเรื่องร้องเรียนต่อสัตวแพทยสภา

ข้อ ๖ ให้เลขาธิการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน หากปรากฏว่าพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนนั้นเกิดขึ้นมาแล้วเป็นเวลานานเกินกว่าสามปี นับถึงวันที่ถูกร้องเรียน ซึ่งไม่อาจนำมาร้องเรียนตามบทบัญญัติในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๔๕ ก็ให้เสนอ คณะกรรมการเพื่อให้ระงับเรื่องแล้วแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการเป็นผู้กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์และให้ส่งเรื่องร้องเรียนไปยัง ประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยมิชักช้า เมื่อปรากฏว่า

(๑) มีข่าวหรือข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้หนึ่งผู้ใด ปรากฏในสื่อมวลชนที่แสดงว่าพฤติกรรมนั้น น่าจะเป็นการประพฤติดิฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือประพฤติดิฉัยข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๒) คณะกรรมการมีมติให้กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้หนึ่งผู้ใด

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการทำรายงานสรุปเสนอที่ประชุมคณะกรรมการเป็นประจำเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการสอบสวนชุดต่าง ๆ

หมวด ๒

การดำเนินการของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ

.....

ข้อ ๙ เมื่อประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ ได้รับเรื่องร้องเรียนจากเลขาธิการให้ดำเนินการประชุมคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยมิชักช้า เพื่อกำหนดแนวทางพิจารณา ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง ตามที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนนั้น

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เรื่องร้องเรียนเป็นของผู้กล่าวหา ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณใช้ดุลยพินิจ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหาก่อน

ข้อ ๑๑ การแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้ถูกร้องเรียน คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณจะกระทำหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๒ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นได้ว่า พฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียน ตามที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนนั้น มีมูลหรือไม่

การนำพยานเอกสาร หรือพยานวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐาน ประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ ทำบันทึกให้ปรากฏว่า พยานหลักฐานนั้นได้มาอย่างไร จากใคร เมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับจริงมาได้ จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับจริงก็ได้

ข้อ ๑๓ ถ้าคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า เอกสารหรือวัตถุพยานใด สมควรจะนำมาเป็น พยานหลักฐานประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง ก็ให้ประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ ทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุพยานนั้น ให้ส่งพยานหลักฐานดังกล่าวแก่ประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๔ ในการเสนอรายงานและความเห็นต่อคณะกรรมการว่าคดีมีมูลหรือไม่ของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ ให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการจรรยาบรรณฝ่ายข้างมาก

ในกรณีที่อนุกรรมการจรรยาบรรณผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากอนุกรรมการจรรยาบรรณฝ่าย ข้างมาก และต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๑๕ รายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณที่เสนอต่อคณะกรรมการ สัตวแพทยสภาอย่างน้อย ต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาสรุปรายงานและความเห็น

(๒) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ถูกร้องเรียน

(๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียน

(๔) พยานหลักฐานที่คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณรวบรวมมาได้

(๕) ความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ พร้อมทั้งเหตุผลที่แสดงว่า พฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียนใน (๓) มีมูลหรือไม่

(๖) ความเห็นของอนุกรรมการจรรยาบรรณที่ต่างไปจากความเห็นใน (๕) ถ้ามี

ข้อ ๑๖ ในการเสนอรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ ต่อคณะกรรมการ ให้เสนอพร้อมสำเนาเอกสาร และหลักฐานทั้งปวง หากมีความจำเป็นหรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ส่งพยานหลักฐานรายการใด ให้ระบุรายการพยานหลักฐานที่ไม่ส่งไว้ในรายงานด้วย

หมวด ๓

การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน

.....

ข้อ ๑๗ เมื่อประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับแจ้งจากเลขาธิการว่า คณะกรรมการ มีมติให้คณะกรรมการสอบสวน ทำการสอบสวนผู้ถูกร้องเรียนผู้ใด ให้ประธาน คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษตามเรื่องร้องเรียน และส่งสำเนาเรื่อง ที่กล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษให้ผู้ถูกร้องเรียนผู้นั้นรับทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบว่า ผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิยื่นคำชี้แจงพร้อมพยานหลักฐานใดๆ เพื่อแก้ข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษตามเรื่อง ร้องเรียนนั้นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งและรับสำเนาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในการส่งสำเนาเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษและการดำเนินการอื่น ๆ นั้น คณะกรรมการสอบสวนอาจใช้ดุลยพินิจที่จะไม่เปิดเผยชื่อ ที่อยู่ผู้ร้องเรียน และข้อมูลอื่น ๆ ที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนแก่ผู้ถูกร้องเรียนก็ได้

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับการร้องขอและเห็นเป็นการสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจ ขยายเวลาการยื่นคำชี้แจงเพื่อแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ได้

ข้อ ๑๙ ผู้ถูกร้องเรียนอาจอ้างตนเองเป็นพยาน และยื่นพยานหลักฐานของตน ประกอบ คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ต่อประธานคณะกรรมการสอบสวนได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับสำเนาเรื่องร้องเรียนตามข้อ ๑๗

ข้อ ๒๐ ในการประชุมเพื่อพิจารณาสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวม ข้อเท็จจริงและประวัติความประพฤติของผู้ถูกร้องเรียนตามพยานหลักฐานที่มีอยู่เพื่อนำมา ประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการสอบสวนต่อไป

การประชุมเพื่อพิจารณาการสอบสวนจะกระทำก่อนสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งข้อ กล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษก็ได้ แต่กรณีที่จะเรียกตัวผู้ถูกร้องเรียนมารับการสอบสวน จะต้องกระทำ ภายหลังจากที่ผู้ถูกร้องเรียนได้รับแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๒๑ การนำพยานหลักฐานมาใช้ประกอบการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวน ทำบันทึก ให้ปรากฏว่า พยานหลักฐานนั้นได้มาอย่างไร จากใคร เมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในวรรคแรกให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจ นำต้นฉบับจริงมาได้ จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับ ต้นฉบับจริงก็ได้

ข้อ ๒๒ คณะอนุกรรมการสอบสวน อาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการสอบสวนคนใดคนหนึ่ง ไปดำเนินการสอบสวนหรือมอบหมายให้อนุกรรมการสอบสวนผู้ใดผู้หนึ่งไปรวบรวมพยานหลักฐานเฉพาะอย่างมาเสนอต่อคณะอนุกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีเรียกบุคคลมาสอบปากคำ ต้องมีอนุกรรมการสอบสวนร่วมสอบปากคำไม่น้อยกว่า ๒ คน

ข้อ ๒๓ ประธานคณะอนุกรรมการสอบสวนอาจออกหนังสือเรียก ให้ผู้ถูกร้องเรียนมาให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการสอบสวนตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนโดยตรงอีกก็ได้

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษและอ้างตนเองหรือผู้ใด เป็นพยาน ให้ประธานคณะอนุกรรมการสอบสวนใช้ดุลยพินิจแจ้งผู้นั้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนไม่เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามความในข้อ ๑๗ และไม่ไปให้ถ้อยคำตามหนังสือเรียกของประธานคณะอนุกรรมการสอบสวน ตามความในข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ ก็ให้คณะอนุกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๒๖ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนพิจารณารายการพยานหลักฐานของผู้ถูกร้องเรียนว่ารายการใดสมควรที่จะอนุญาตให้นำมาใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ก็ให้อนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานเช่นนั้นได้

ข้อ ๒๗ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจรวบรวมพยานหลักฐานทุกประเภททั้งที่แสดงว่า ผู้ถูกร้องเรียนนั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือประพฤติผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือไม่ผิดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อ้างพยานหลักฐานเช่นนั้น

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการสอบสวน ต้องการสอบสวนพยานบุคคลผู้ใด ก็ให้ทำหนังสือเชิญผู้นั้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๙ ถ้าคณะอนุกรรมการสอบสวนเห็นว่า เอกสารหรือวัตถุพยานใดสมควรจะนำมาเป็นพยาน หลักฐานประกอบการสอบสวน ก็ให้ประธานคณะอนุกรรมการสอบสวนทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของ หรือผู้ครอบครองพยานหลักฐานนั้น ให้ส่งพยานหลักฐานดังกล่าวแก่ประธานคณะอนุกรรมการสอบสวนเพื่อนำมาประกอบการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๓๐ ความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อคณะกรรมการ ให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมาก

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแตกต่างจากอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมากและต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๓๑ จำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการสอบสวน พิจารณารูปจำนวนการสอบสวน และความเห็น

(๒) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ถูกร้องเรียน

(๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ถูกร้องเรียนที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียน

(๔) พยานหลักฐานที่คณะกรรมการจรรยาบรรณรวบรวมมาได้

(๕) ข้อเท็จจริงที่สอบสวนได้ พร้อมพยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมได้

(๖) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่า พฤติกรรมเช่นนั้น เป็นการประพฤตินิดข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ และข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หมวดใด ข้อใด หรือไม่

ถ้าเห็นว่าเป็นการประพฤตินิดข้อบังคับสัตวแพทยสภาดังกล่าวใน (๕) วรรคแรก ก็ให้เสนอความเห็นให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

ถ้าเห็นว่าเป็นการประพฤตินิดข้อบังคับสัตวแพทยสภาดังกล่าวใน (๕) วรรคแรก ก็ให้ระบุว่า ประพฤติผิดหมวดใด ข้อใด พร้อมทั้งข้อเสนอในการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๔๕

ในการพิจารณาเสนอการลงโทษนั้น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเหตุอันควรปรานี โดยคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้ด้วย

ก. ผู้กระทำผิดมีคุณความดีมาก่อน

ข. ผู้กระทำผิดรู้สึกถึงความผิด และพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น

ค. ผู้กระทำผิดยอมรับผิด หรือให้ความรู้แก่คณะกรรมการสอบสวนอันเป็น

ประโยชน์แก่การพิจารณา

ง. เหตุอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีลักษณะทำนองเดียวกัน

(๗) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ที่ต่างไปจากความเห็นใน (๖) ถ้ามี

หมวด ๔

การพิจารณาของคณะกรรมการ

.....

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าว หากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้ยังไม่เพียงพอต่อการ พิจารณาก็ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นแตกต่างจากคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณในแง่ของดุลยพินิจให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าคดีไม่มีมูล ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้น

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าคดีมีมูล ให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นต่างไปจากคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ ให้เลขาธิการ แจ้งมติของคณะกรรมการ พร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไป แก่ประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณชุดนั้นทราบ

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณแล้ว มีมติว่า คดีมีมูล ให้เลขาธิการทำหนังสือแจ้งมติดังกล่าวแก่ประธานคณะอนุกรรมการสอบสวนโดยเร็ว พร้อมทั้ง ส่งรายงานและความเห็นตลอดจนพยานหลักฐานทั้งปวงของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณที่เกี่ยวกับผู้ถูกร้องเรียนนั้น แก่ประธานคณะอนุกรรมการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๔ ในการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดที่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถูกร้องเรียน มีพฤติกรรมตามเรื่องร้องเรียน หรือไม่เพียงใด

(๒) พฤติกรรมที่ปรากฏใน (๑) นั้นผิดข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยจรรยาบรรณหรือข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์แห่งวิชาชีพ หมวดใดข้อใด

(๓) กำหนดโทษระดับใด ถ้ามีการประพฤติผิดข้อบังคับสัตวแพทยสภา ตาม (๒)

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ได้ยังไม่เพียงพอที่จะ วินิจฉัย ก็ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาด โดยให้คณะกรรมการกำหนด ประเด็นที่ต้องการให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย แล้วแจ้งให้ประธานคณะอนุกรรมการสอบสวนทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นแตกต่างจากคณะกรรมการสอบสวนในแง่ของคุณพิณิจ ก็ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า พฤติกรรมที่ปรากฏไม่ผิดข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ และข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ก็ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า พฤติกรรมที่ปรากฏผิดข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ และข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ก็ให้ลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นต่างไปจากคณะกรรมการสอบสวน ให้เลขาธิการแจ้งมติ คณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไป แก่ประธานคณะกรรมการสอบสวนชุดนั้นเพื่อทราบ

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นควรลงโทษให้พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้นายกสัตวแพทยสภา เสนอมติของคณะกรรมการต่อสภานายกพิเศษเพื่อขอความเห็นชอบโดยมิชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกสัตวแพทยสภาเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้ง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งยับยั้ง ในการประชุมครั้งนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

ในการเสนอมติของคณะกรรมการในข้อ ๓๕ ต่อสภานายกพิเศษเพื่อขอความเห็นชอบ ต้องเสนอ รายงาน และความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมดเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๓๗ ภายใต้ข้อบังคับตามข้อ ๓๕ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด และให้ทำเป็น คำสั่งสัตวแพทยสภา

หมวด ๕
คำสั่งสัตวแพทยสภา

.....

ข้อ ๓๘ เมื่อสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมติคณะกรรมการที่วินิจฉัยชี้ขาดตามความใน ข้อ ๓๕ (๓) และ(๔)หรือในกรณีที่สภานายกพิเศษยับยั้งมติใด และคณะกรรมการยืนยันมตินั้น ตามข้อ ๓๖วรรคสอง ให้เลขาธิการทำคำสั่งสัตวแพทยสภา เพื่อเสนอให้นายกสัตวแพทยสภาลงนามโดยมิชักช้า

คำสั่งสัตวแพทยสภาอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ "คำสั่งสัตวแพทยสภา" และลำดับเลขที่ของคำสั่ง
- (๒) อ้างตัวบทกฎหมาย ที่สนับสนุนการออกคำสั่ง
- (๓) เรื่องที่ถูกร้องเรียน
- (๔) ชื่อผู้ถูกร้องเรียน
- (๕) ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นโดยย่อ
- (๖) มติของที่ประชุมคณะกรรมการ
- (๗) ลายมือชื่อนายกสัตวแพทยสภา หรืออุปนายกผู้ทำการแทน
- (๘) วัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่ง

ข้อ ๓๙ เมื่อออกคำสั่งสัตวแพทยสภาแล้ว ให้เลขาธิการบันทึกคำสั่งสัตวแพทยสภาในทะเบียนผู้ประกอบ วิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยบันทึกเฉพาะ เลขที่คำสั่งและมติคณะกรรมการลงไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้ถูกร้องเรียน แล้วให้เลขาธิการส่งสำเนาคำสั่งสัตวแพทยสภาไปยังผู้เกี่ยวข้องต่อไปนี้ด้วย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

- (๑) ผู้ถูกร้องเรียน
- (๒) ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณ และประธานอนุกรรมการสอบสวน ที่เกี่ยวข้อง
- (๓) ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่เป็นการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้ใด ให้เลขาธิการส่งสำเนาคำสั่งสัตวแพทยสภา พร้อมทั้งหนังสือแจ้งไปยัง

- (๑) อธิบดีกรมปศุสัตว์ และพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว
- (๒) หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ซึ่งผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อยู่

- (๓) บรรณาธิการวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสัตวแพทย์ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

ข้อ ๔๑ การเผยแพร่คำวินิจฉัยชี้ขาดและข้อเท็จจริงตามคำสั่งสัตวแพทยสภาแก่
สื่อมวลชนให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ

ข้อ ๔๒ สมาชิกสัตวแพทยสภาผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการ
สัตวแพทย์ เมื่อได้รับสำเนาคำสั่งสัตวแพทยสภาแล้วให้ตอบรับทราบคำสั่งนั้นพร้อมทั้งส่ง
ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตนที่ถูกพักใช้หรือเพิกถอนนั้นคืนให้สำนักงานสัตว
แพทยสภาภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่ยินยอมลงนามรับทราบคำสั่งให้เลขานุการขอความ
ร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ที่ผู้ถูกลงโทษประกอบวิชาชีพ000000ารสัตวแพทย์อยู่เดิม หรือ
มีภูมิลำเนาอยู่ เพื่อทำการปิดคำสั่งต่อไป

ข้อ ๔๔ การนับระยะเวลาการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกลงโทษ
ลงนาม รับทราบคำสั่งหรือวันที่ปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(รองศาสตราจารย์นายสัตวแพทย์ สงคราม เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทยสภา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๗ ง วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๖)